

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali și de către avocatul Baran Victor în numele inculpatului Butuc Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2019, în cauza penală privindul pe

***Butuc Serghei xxxx**, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.12.2016 – 27.12.2018;

Instanța de apel: 16.01.2019 – 23.09.2019;

Instanța de recurs: 03.12.2019 – 25.03.2020.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 27 decembrie 2018, Butuc Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Butuc Serghei în folosul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 332 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Butuc Serghei, în noaptea de 03 spre 04 martie 2016, cunoscând cu certitudine că xxxx xxxx, născută la data de xx xx xxxx, este minoră și conștientizând că victima nu are capacitate de deliberare, în timp ce victima dormea în una din camerele casei în care locuia Butuc Serghei cu familia sa, situată în xxxx xxxx, prin aplicarea violenței fizice și psihice, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința, a întreținut cu minora xxxx xxxx un raport sexual în formă naturală contrar voinței acesteia.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul

Barbarov Eduard în numele inculpatului Butuc Serghei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Butuc Serghei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Xxxx xxxx, care de fiecare dată se încurca în declarațiile sale, declarațiile martorilor Tabureanu Mariana, Cheli Victor, Carabulea Afanasie, Epureanu Serghei, Chirtoacă Dumitru, Grădinaru Nicolai.

Astfel, apărarea a remarcat că învinuirea adusă inculpatului este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate minore, care conform raportului de expertiză psihiatrică, potrivit căruia ultima... poate fi ușor influențată...

A mai indicat că, instanța neîntemeiat a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare legate de efectuarea expertizelor în sumă de 1 332 lei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2019, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre în partea încasării cheltuielilor judiciare, prin care cererea procurorului privind încasarea de la inculpatul Butuc Serghei a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 428,42 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Butuc Serghei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, cu toate că inculpatul Butuc Serghei nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina lui se probează cu certitudine prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile părții vătămate minore xxxx xxxx (f.d.177-181, vol. I); declarațiile martorilor A. Carabulea (f.d.175-176, vol. I); S. Epureanu (f.d.185-186, vol. I); R. Chitaru (f.d.182-183, vol. I); V. Cheli (f.d.184, vol. I); M. Tabureanu (f.d.187-188, vol. I); D. Chirtroacă (f.d.189-190, vol. I); declarațiile martorului minor xxxx xxxx (f.d.86-87, vol. I).

De asemenea instanța de apel a cercetat suplimentar și înscrisurile anexate la materialele dosarului: plângerea din 04 aprilie 2016, din numele lui xxxx xxxx, prin care solicită să fie luate măsuri cu Butuc Serghei care la data de 04 martie 2016, în jurul orei 02.00, la domiciliul său, a întreținut cu ea, contrar voinței ei, un raport sexual în formă normală, (f.d.6, vol. I); certificatul nr.406/01-25 din 05 aprilie 2016 privind evaluarea psihologică a minorei xxxx xxxx (f.d.11, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.68 „D” din 10 mai 2016 (f.d.45, vol. I); raportul de expertiză psihiatrică-psihologică legală ambulatorie nr.809 a-2016 din 08 septembrie 2016, al părții vătămate minore xxxx xxxx (f.d.55-58, vol. I).

Examinând probele enunțate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, precum și circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Butuc Serghei precum că, nu a întreținut cu xxxx xxxx, relații sexuale, iar ceea ce este indicat în rechizitoriu nu este adevărat. Or, analizând declarațiile părții vătămate minore xxxx xxxx care a fost audiat în condițiile speciale în ordinea prevăzută de art.110¹ Cod de procedură penală, care a declarat direct asupra lui Butuc Serghei că anume el a și comis acțiunile sexuale contrar voinței sale. Partea vătămată a descris circumstanțele cazului și acțiunile inculpatului la fiecare audiere, declarațiile acesteia fiind consecutive și constante pe tot parcursul procesului. Mai mult, partea vătămată i-a povestit mamei sale despre abuzul comis în privința ei, iar declarațiile mamei nu sunt supuse criticii, așa cum, confirmă într-un totul declarațiile părții vătămate, sunt expuse într-o versiune compatibilă, care se completează cu declarațiile părții vătămate și care nu au fost schimbate pe tot parcursul procesului.

Mai mult, instanța de apel a reținut ca concludentă și utilă concluzia raportului de expertiză psihiatrică-psihologică legală ambulatorie nr.809 a-2016 din 08 septembrie 2016, efectuată în privința minorei xxxx xxxx, potrivit căreia, la momentul comiterii asupra ei a acțiunilor de viol (04 martie 2016), a putut înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra ei, le putea percepe și în prezent le poate reda.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului precum că, prin raportul de expertiză medico-legală nr.68 D din 05 mai 2016, la minora xxxx xxxx, nu au fost depistate leziuni corporale caracteristice raportului sexual, astfel, nu este ca probă ce ar servi la învinuirea lui Butuc Serghei în comiterea infracțiunii imputate, or lipsa leziunilor corporale în regiunea organelor genitale nu constituie un temei de achitare a inculpatului, în condiția în care de la momentul săvârșirii acțiunilor ilegale în privința minorei, 04 martie 2016, și până la efectuarea expertizei de către specialiști, 05 mai 2016, a trecut o perioadă destul de mare. Mai mult, lipsa leziunilor corporale nu echivalează cu lipsa faptei infracționale, în condiția în care în dosarul în cauză au fost acumulate suficiente probe care confirmă săvârșirea de către Butuc Serghei a faptei imputate.

Cu referire la argumentul apărării precum că „*nu s-au păstrat careva urme biologice, ca urmare a raportului sexual*”, instanța de apel a notat că, partea vătămată a depus plângerea aproximativ peste o lună de la momentul comiterii infracțiunii de către inculpatul Butuc Serghei, fiind imposibil peste o perioadă atât de mare să se păstreze urme biologice.

Instanța de apel a concluzionat că, potrivit raportului de expertiză psihiatrică-legală nr.809 a-2016 din 08 septembrie 2016, la minora xxxx xxxx, nu s-a depistat predispunerea de a exagera sau de a denatura cele întâmplate, precum și a putut înțelege corect caracterul acțiunilor îndreptate asupra acesteia, le poate reda și le poate memoriza. Astfel, instanța de apel a notat că, nu au fost constatate motive de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate minore, xxxx xxxx referitor la veridicitatea lor și nu s-au stabilit circumstanțe de a crede că partea vătămată îl învinovățește din răzbunare pe inculpat.

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile inculpatului Butuc Serghei privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate, întrucât acestea sunt combătute cu declarațiile părții vătămate minore xxxx xxxx, declarațiile martorilor cât și a probelor enunțate și analizate.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute argumentele apelantului precum că, instanța s-a limitat doar la descrierea probelor fără să i-a în considerație contradicțiile dintre declarațiile celor audiați, întrucât cu certitudine s-a demonstrat că instanța de fond nu a comis

erori de drept, probele au fost apreciate fiecare în parte, și în coroborare, iar reieșind inclusiv și din declarațiile părții vătămate minore, fiind puse întrebări, audiați și martorii, probe, care racordă în ansamblu și prin care pe deplin se confirmă vinovăția lui Butuc Serghei în săvârșirea faptei imputate.

Concluziile apărătorului invocate în apel precum că inculpatul Butuc Serghei nu și-a recunoscut vina, și sunt insuficiente probe ce ar confirma vinovăția acestuia, au fost apreciate critic de către instanța de apel, deoarece nerecunoașterea vinovăției de către inculpat urmează a fi apreciată ca o tactică de apărare, ultimul urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a statuat, că prima instanță a ținut cont pe deplin de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, motivul acesteia, de persoana inculpatului, care la locul de trai se caracterizează negative, de faptul că anterior a mai comis infracțiuni, considerând că reeducarea lui Butuc Serghei este posibilă doar prin izolarea de libertate.

Distinct de cele relatate instanța de apel a statuat, că prima instanță incorect a dispus încasarea de la inculpatul Butuc Serghei în beneficiul statului cheltuieli legate de efectuarea expertizelor pe dosar în mărime de 1 332 lei, deoarece reieșind din prevederile art.143 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Instanța de apel a reținut, că cheltuielile legate de efectuarea expertizelor pe dosar au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului Butuc Serghei, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Mai mult, potrivit art.75 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr.68 din 14 aprilie 2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală.

Instanța de apel a mai menționat, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, au declarat recursuri ordinare.

6.1. Procurorul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței în vigoare.

În argumentarea recursului procurorul menționează, că instanța de apel greșit a conchis, că cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Susține că conform Legii nr.316 din 22 decembrie 2017, alin.(2) din art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile obligatoriu

se face din contul bugetului de stat, a fost abrogată, iar la moment se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către Butuc Serghei a infracțiunii.

Subliniază procurorul, că la soluționarea chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare, trebuie respectate prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile suni trecute în contul statului.

Totodată, instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 1 332 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum cer prevederile art.397 pct. 5) și art.416 Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Baran Victor în numele inculpatului Butuc Serghei, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora și dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, instanța de fond nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținute la baza sentinței probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe administrate pe învinuirea adusă lui Butuc Serghei.

Susține apărarea că, vinovăția lui Butuc Serghei nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, orice probă acumulată în cadrul urmăririi penale urmează să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și anume contradictorialitatea procesului. În cazul de față mărturiile lui Butuc Serghei, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, or o hotărâre de condamnare nu se poate întemeia doar pe declarațiile părții vătămate.

Apărarea subliniază, că instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță în privința inculpatului, fără o apreciere corespunzătoare în parte a probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelantului și circumstanțele cauzei.

Susține apărarea, că instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor și aprecierea acestora cu unele fraze de ordin general, însă o analiză separată a fiecărei probe atât a învinuirii cât și a părții apărării, nu a fost efectuată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de

apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În cauza deferită judecării, au fost declarate cereri de recurs atât de partea acuzării, cât și de partea apărării, care invocă mai multe critici ce vizează soluția adoptată de instanța de apel. În particular, procurorul, întemeindu-și cererea pe temeiul de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, doar în latura civilă, cu menținerea sentinței, contrar poziției exprimate de acuzare, partea apărării, întemeindu-și cererea pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, se pronunță pentru casarea deciziei instanței de apel, în partea ce tine de condamnarea inculpatului, cu dispunerea achitării acestuia.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat.

Reieșind din esența argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal atestă că procurorul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a casat sentința în latura civilă, în partea dispunerii încasării din contul inculpatului a sumei de 1 332 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, pronunțând în acest sens o nouă hotărâre de respingere a cerinței procurorului.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia pronunțării unei noi hotărâri prin care a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la inculpatul Butuc Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 332 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Astfel, art.227 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin.(3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;
3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;
4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a reținut, că rapoartele de expertiză efectuate pe cauză au fost dispuse prin ordonanțele organului de urmărire penală, în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(3) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, în vigoare din 10 decembrie 2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Conform art.142 alin.(2) Cod de procedură penală, părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei.

Raportul de expertiză judiciară întocmit la cererea părților se prezintă de către parte organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, se anexează la materialele cauzei penale și urmează a fi apreciat în coroborare cu alte probe.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele speței, Colegiul penal conchide că cheltuielile invocate în speță sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017 (publicată în Monitorul Oficial nr. 40-108 din 09 februarie 2018), alin.(2) art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat, prin ce se atestă intenția legiuitorului de a pune

cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului, or, infracțiunea imputată inculpatului a fost săvârșită și expertizele au fost înfăptuite până la introducerea acestor modificări.

Așadar, instanța de recurs atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că cheltuielile invocate în speță urmează a fi suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea leziunilor corporale la părțile vătămate, precum și starea psihiatrică-psihologică atât a părților vătămate cât și a inculpatului, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii.

Nu pot fi reținute în vederea admiterii recursului nici argumentele procurorului precum că instanța de apel nu a emis o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum cer prevederile art.397 pct. 5), și art.416 Cod de procedură penală, or din conținutul deciziei contestate rezultă cu certitudine concluzia instanței de apel prin care se susține că cheltuielile judiciare din speță urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, fapt ce impune și inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Baran Victor în numele inculpatului.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Colegiul penal atestă, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la faptul că decizia instanței de apel este una nemotivată, deoarece motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Instanța de recurs amintește, că în numeroase hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat următoarele: „art.6 obligă instanțele să-și motiveze deciziile, însă nu trebuie interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru toate argumentele avansate de către părți. Întinderea acestei obligații de motivare poate varia după natura deciziei și nu poate fi analizată decât în lumina circumstanțelor fiecărei spețe” (*decizia Driemond Bouw BV vs Olanda, 02.02.1999*).

Așa fiind, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Butuc Serghei săvârșirea infracțiunii incriminate.

Vizavi de criticile recurentului cu privire la modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței în latura penală.

În privința temeiului invocat de apărare sub aspectul art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, *când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs menționează că avocatul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare nominalizat, or, în conținutul cererii de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în

care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Baran Victor în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către *procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali și de către* avocatul Baran Victor în numele inculpatului Butuc Serghei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Butuc Serghei xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 07 mai 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac